

Sygn. akt VII U 3107/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st.sekr.sąd.Alina Bastuba

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2013 r. w Gdańsku

sprawy M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość składek na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 1 października 2012 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. i ustala, że M. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) M. G. nie jest zobowiązany do opłacania stopy procentowej składki na ubezpieczenia wypadkowe w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2012r do 31 marca 2013r podwyższonej o 50%.

/ na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VII U 3107/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 1 października 2012r. podwyższył stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek M. G. (...) w roku składkowym obejmującym okres od 01 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. o 50,00%.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż dla grupy działalności płatnika prawidłowo ustalona stopa procentowa wynosi 2,26% , podczas gdy płatnik opłacał składkę zaniżoną według stopy 2 procentowej. W dniu 20 sierpnia zostało do płatnika wystosowane pismo informujące o prawidłowej wysokości stopy procentowej na ubezpieczenia wypadkowe za okres 04/2012-03/2013. Następnie we wrześniu wysłano ponaglenie , a wobec braku reakcji zastosowano sankcję w postaci przyjęcia w w/wym okresie stopy procentowej w wysokości 3,39%.

Od decyzji powyższej odwołał się płatnik M. G. zarzucając :

- naruszenie przepisu art. 32ust 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez jego niezastosowanie i opóźnione przesłanie zawiadomienia , o którym mowa w tym przepisie,

- naruszenie art. 6 kpa poprzez jego niezastosowanie,

- naruszenie art. 34 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez zastosowanie w sytuacji, do której przepis ten się nie odnosi.

W uzasadnieniu odwołania skarży wskazywał, iż brak jest podstaw do zastosowania w stosunku do niego sankcji z art. 34 przywoływanej ustawy, albowiem znajduje ona zastosowanie wyłącznie w razie nieprzekazania lub przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31 ustawy. Wskazał na konieczność odróżnienia danych nieprawdziwych od nieprawidłowych. Zaprzeczył także aby otrzymał pisma, na które powołuje się pozwany. O stopie procentowej wynoszonej dla jego działalności 2,26% dowiedział się dopiero z zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 27 lutego 2013r. płatnik wskazał, iż od połowy sierpnia do połowy września 2013r. nie przebywał w miejscu zamieszkania, albowiem był za granicą. Podał także, iż w tym czasie jego firma normalnie działała (k. 18-19).

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

Skarżący płatnik składek M. G. (...) w okresie objętym sporem zatrudniał 12 pracowników.

W okresie poprzedzającym ten okres zatrudniał on nie więcej niż 9 pracowników i w związku z tym uiszczał składkę na zasadach określonych art. 28 ust 1 ustawy wypadkowej.

Płatnik należy do grupy działalności ustalonej według PKD ujętego w rejestrze REGON. W dokumencie ZUS IWA za rok 2011 z 26 stycznia 2012r. wskazano rodzaj działalności według (...).

Dla tego rodzaju działalności ustalona jest stopa procentowa składki na ubezpieczenia wypadkowe wynosząca 2,26 %.

Z uwagi na to, że roku 2012 liczba zatrudnionych przez płatnika pracowników po raz pierwszy przekroczyła 9 osób, prowadząca sprawy kadrowe K. W. dwukrotnie zasięgała u pozwanego porady na temat wysokości obowiązującej stopy procentowej składki na ubezpieczenia wypadkowe i dwukrotnie uzyskała odpowiedź, że stopa ta wynosi 2%.

Od kwietnia 2012 r. do września 2012r. płatnik opłacał składkę na ubezpieczenie wypadkowe według stopy w wysokości 2 % zamiast należnej 2,26 %,

Kierowane do płatnika, na adres jego miejsca zamieszkania w G. ul (...), przesyłki określające prawidłową stopę procentową składki na ubezpieczenia wypadkowe z dnia 20 sierpnia 2012r. i 10 września 2012r. powróciły do nadawcy jako "niepodjęte w terminie." M. G. w tym czasie nie przebywał w miejscu zamieszkania.

Ten adres w dokumencie ZUS IWA z 26 stycznia 2012r. wskazany został jako adres do korespondencji.

W kolejnym ZUS IWA z dnia 28 stycznia 2013r. jako adres do korespondencji wskazano adres miejsca działalności gospodarczej.

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 1 października 2012r. pozwany podwyższył stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek M. G. (...) w roku składkowym obejmującym okres od 01 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. o 50,00%, określając ją na 3,39%

Dowód : akta pozwanego (nienumerowane karty) - zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON, ZUS IWA z 26 stycznia 2012r., ZUS IWA z 28.01.2013r. decyzja z dnia 1.10.2012r., przesyłki z dnia 20.08.2012r. i 10.09.2012r., raport rozbieżności

akta sprawy : zeznania świadka K. W. k.37-38 protokół rozprawy, k. 39 płyta z nagraniem

Odwołania płatnika M. G. zasługiwało na uwzględnienie

Stan faktyczny sprawy w całości był między stronami bezsporny, sporna pozostawała wyłącznie kwestia interpretacji przepisów prawa. Skarżący początkowo negował wprawdzie prawidłowość kierowania do niego korespondencji na adres miejsca zamieszkania w G., ostatecznie przyznał jednak, że ten adres został przez niego wskazany jako adres do korespondencji. Okoliczności te jednak, w ocenie Sądu, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Swoistą sankcją wobec płatnika składek za podanie przez niego nieprawdziwych lub za nieprzekazanie wymaganych danych, o których mówi przepis art. 31 „ustawy” stanowi przepis art. 34 ust. 1 „ustawy”. Zgodnie z jego brzmieniem jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę. W ust. 2 przepis ten stanowi, że jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zawyżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

W przywołanym wyżej art. 34 „ustawy” znajduje się odesłanie do jej art. 31. Wykładnia tego przepisu, w szczególności ust. 6 pkt. 1-4 pozwala na przyjęcie, iż pod pojęciem danych należy rozumieć: dane identyfikacyjne płatnika składek, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych; rodzaj działalności według PKD; liczbę ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego i adres płatnika składek, nie zaś ustaloną stopę procentową .

Analogiczne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie III AUA 753/2008, a także Sąd Apelacyjny w Gdańsku w postanowieniu z dnia 10 września 2010r. w sprawie III AUa1/10 oraz w wyroku z dnia 7 września 2011 r. w sprawie III AUa 345/11).

W ocenie Sądu, nie powinno budzić wątpliwości, iż przepis art. 34 „ustawy” uprawniający do nałożenia na płatnika składek sankcji finansowej w postaci podwyższenia składki musi być wykładany ściśle. Ponadto w literaturze przyjmuje się, iż jedynie zawinione zachowanie płatnika kwalifikuje się do subsumcji niniejszego przepisu. Świadczy o tym nie tylko sam przepis stwierdzający o konieczności opłaty odsetek jedynie za zwłokę, ale także przepis karnoprawny art. 219 k.k., który to statuuje umyślny czyn zabroniony polegający na niedopełnieniu obowiązków związanych z ubezpieczeniami społecznymi (Komentarz do art.34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych pr. D.E. Lach, S. Samol, K. Ślęzak, Oficyna 2010).

W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie było sporne, iż płatnik składek zatrudniał w spornym okresie ponad 10 pracowników, zatem sankcja przewidziana w art. 34 ust. 1 mogłaby go dotyczyć wyłącznie w sytuacji nie przekazania danych lub przekazania nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31, czego jednak pozwany odwołującemu się nie zarzucił.

Wadliwość polegała wyłącznie na błędnym określeniu stopy procentowej składki odpowiednio tj. 2% zamiast 2,26 % .

Nie uzasadnia także powyższej sankcji to, że płatnik nie dokonał korekty wysokości składek w następstwie kierowanych do niego przesyłek, których –co niesporne –nie odebrał . Brak bowiem także podstaw do zastosowania takiej sankcji z tych przyczyn.

W tym stanie rzeczy nie sposób uznać aby płatnik nie przekazał danych czy przekazał niewłaściwe dane skutkujące możliwością zastosowania sankcji z art. 34 „ustawy”.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przywołanych wyżej przepisów w związku z art. 477¹⁴ § kpc Sąd orzekł jak w wyroku

SSO Elżbieta Zabrocka

.